

מ"ת 40212/09/13 - פאיק פריג'ה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בכפר סבא
מ"ת 40212-09-13 מדינת ישראל נ' פריג'ה (עציר)
15 ינואר 2014

בפני כב' השופטת מירב בן-ארי
המבקש
נגד
המשיבה
פאיק פריג'ה (עציר)
מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ המבקש עו"ד נאשף והמבקש הובא

ב"כ המשיבה המתמחה מר ארז אליהו

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

לפניי בקשה לעיון חוזר במעצרו של המבקש עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו מספר אישומים של איומים והטרדה באמצעות מתקן בזק של גרושתו ושל בני משפחתה.

מלכתחילה שוחרר המבקש בתנאים, אך כעולה מבקשת העיון החוזר שהגישה המדינה ומהחלטתי מיום 3.11.13, המבקש הפר את התנאים, ולפיכך נעצר.

כיום טוען ב"כ המבקש כי יש לשחרר את המבקש ללא חלופה של מעצר בית בפיקוח אלא בתנאים של הרחקה ואיסור יצירת קשר, לכל היותר. ב"כ המבקש מנמק זאת ברמת הענישה לעבירות אלו, בהעדר מסוכנות כפי שהדבר עולה מכתב האישום, ובכך שהפרת התנאים אינה רלוונטית, לאחר שהמבקש שהה במעצר כבר שלושה חודשים.

אפתח בכך שאת החלטתי מיום 3.11.13 יש לראות כמכלול. במשמע, באותה החלטה ביהמ"ש איזן, כפי שראה לנכון, עמוד 1

בין כתב האישום ונסיבותיו של המבקש, בכלל זה העדר עבר פלילי, לבין רמת המסוכנות הנשקפת מכתב האישום והעובדה שהייתה הפרה. במצב זה קבע ביהמ"ש כי לא ישלול בקשה לעיון חוזר, בכפוף לכך שתוצג חלופה של פיקוח, אך חלופה כזו אינה מוצגת לפניי כיום.

גם לגופו של עניין וגם נוכח חלוף הזמן, אינני סבורה שיש כיום לשקול שחרור בתנאים, שאינם כוללים פיקוח, ואבאר:

ביחס למסוכנות - אינני סבורה כי בכל דיון ודיון שנובע מבקשת מעצר, על המבקשת להסביר את המסוכנות הנשקפת מכתב האישום. במקרה דנן קיים כתב אישום שאינו כולל אך ורק "השמצות" כפי שטען ב"כ המבקש. כתב האישום כולל איומים בפגיעה ממש בגוף וברכוש, ואני מפנה למשל לסעיף 1 לאישום 1 או לסעיף 1 לאישום 9.

זאת ועוד, גם ההטרדות שהן לא קשורות כביכול לאיומים בפגיעה בגוף וברכוש, הן חוזרות, על פני מספר רב של פעמים, באופן שעצם החזרה מצביעה על רמה מסוימת של אובססיביות, שבה לכשעצמה יש מסוכנות.

לפיכך, בנתונים של כתב אישום מסוג זה, לא סברתי ואיני סבורה כעת שיש מקום לשחרר ללא פיקוח אנושי.

ביחס להפרת התנאים - אני סבורה שעובדה זו רלוונטית ביותר. אדם שהפר תנאים הראה לביהמ"ש ולעולם, כי לא ניתן לתת בו אמון. גם התנאים בהם המבקש עותר להשתחרר כיום, הם תנאים שלגביהם ביהמ"ש מחויב לתת בו אמון, קרי אמון שיתרחק מהמתלוננות ואמון שלא ייצור קשר.

כאשר המבקש הפר את התנאים, מלכתחילה אין מקום לתת בו אמון, ותחילת האפשרות לשקול בכלל שחרור בתנאים היא הצגת מפקחים, שבאיזון בינם כגורם סימכותי לבין ההפרה שהייתה, ניתן יהיה לשקול שחרור למרות העדר האמון במבקש.

ביחס לרמת הענישה:

אין בדעתי להיכנס לשאלה מהי רמת הענישה בתיק מסוג זה, כאשר מדובר במספר רב של אישומים. עניינו של הליך המעצר אינו בעונש, לא לכאן ולא לכאן. עניינו של הליך המעצר הוא באיון מסוכנות, וכפי שהסברתי לעיל, כיום אין מוצעת חלופה שניתן לשקול אותה כמאיינת את המסוכנות.

סופו של דבר, הבקשה לעיון חוזר נדחית, ואני מורה כי המבקש ימשיך להיות עצור עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

זכות ערר כחוק.

ניתנה והודעה היום י"ד שבט תשע"ד, 15/01/2014 במעמד הנוכחים.

